

MOCIÓ DE BADIA EN COMÚ DE SUPORT A LES MOBILITZACIONS I ACCIONS CONTRA EL PLA HIDROLÒGIC DE LA CONCA DE L'EBRE

El Consell de Ministres espanyol, el 8 de gener de 2016, va aprovar dos decrets que inclouen un total de 16 plans hidrològics de conca (per al període 2015-2021) entre els quals es troba el de l'Ebre. Aquest Pla ha tingut el rebuig de quatre de les nou comunitats autònomes que rega el riu Ebre (Catalunya, el País Basc, Navarra i el País Valencià).

Durant el procés seguit per elaborar aquest Pla de Conca de l'Ebre, ni la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre ni el Govern espanyol han tingut en compte les al·legacions que diverses associacions, entitats, partits i institucions van presentar per denunciar l'impacte negatiu i la greu amenaça que representava el Pla, tant per a la sostenibilitat del tram final del riu i el delta de l'Ebre com per a les activitats econòmiques, agrícoles i pesqueres que s'hi desenvolupen.

El 25 de juny de 2015, la Comissió per la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre aprovava amb el vot favorable de gairebé tots els membres, una proposta de cabals per al tram final del riu Ebre i el Delta amb tres propostes diferenciades; per a anys secs, normals i humits. Així, segons les conclusions dels estudis presentats, el cabal ecològic per a un any sec hauria de ser de 5.871 hm³/anuals; per a un any normal hauria de ser de 7.732 hm³/anuals i per a un any humit, de 9.907 hm³/anuals. A més, s'incorporava una proposta de cabal mínim d'excepcionalitat per a casos de sequera prolongada amb 3.518 hm³/anuals. Aquesta proposta de cabals ambientals que garantia la subsistència del Delta, el manteniment de l'activitat pesquera i el gran ecosistema del Delta, va ser presentada en forma d'al·legacions per la Generalitat de Catalunya perquè s'inclogués en el nou Pla hidrològic de la Conca de l'Ebre, però no va ser atesa.

En canvi, el cabal del riu fixat per al nou Pla de Conca és de 3.100 hm³/anuals (sense diferenciar anys secs o humits) és a dir, 5.000 hm³/anuals menys, que els proposats per la Comissió per la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre. Així que, en cas que s'implementi, tindrà un impacte equivalent a 2,5 transvasaments dels planificats pel Ministre Arias Cañete al Plan Hidrológico Nacional. Mentre que algun altre Pla de conca ha fixat els cabals ecològics en el cent per cent de les masses d'aigua, el de l'Ebre estableix únicament un vuit per cent del total de les masses de l'aigua.

Aquest Pla fixa un repartiment del cabal del riu, que augmenta les concessions de nous regadius en 450.000 hectàrees quan el total del nou regadiu de tots els plans de l'Estat espanyol és de 700.000 hectàrees. La majoria d'aquestes hectàrees no tenen concessions i van lligades a 56 noves infraestructures de regulació (embassaments).

La Plataforma en Defensa de l'Ebre, durant la tramitació del Pla de conca, va presentar més de 4.030 al·legacions particulars basades en requeriments que havia fet la Comissió Europea al Govern espanyol que no van ser acceptades. La Comissió va constatar que mancava molta informació als diversos plans de conca espanyols per adaptar-se a les normatives europees, i va requerir al Govern espanyol que ho modifiqués. La Comissió va adreçar preguntes molt concretes al Govern sobre el contingut del Pla de Conca de l'Ebre; de fet, va assenyalar 32 discrepàncies, 10 de les quals eren idèntiques a les de la queixa que va fer arribar la Plataforma en Defensa de l'Ebre.

Paral·lelament el Govern de la Generalitat està finalitzant la tramitació per aprovar el nou Pla de Gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya 2016-2021 (PGDCFC), el termini d'informació pública del qual va finalitzar coincidint amb les eleccions al Parlament de Catalunya de 27 de setembre de 2015.

A l'apartat de balanç de recursos hídrics del Pla, i per tal de garantir l'estimació de recursos per les diverses conques internes s'afirma que el sistema Ter-Llobregat (el que abasteix a la Regió metropolitana de Barcelona però que també inclou els abastaments a les comarques gironines) és deficitari, ja a l'any 2015. En conseqüència, es diu que el sistema Ter-Llobregat precisa d'una font complementària d'aportació externa d'aigua. El document continua afirmant d'aquí 5 anys caldria aportar 126 Hm³ d'aigua externa cada any (és a dir, no generada en les pròpies conques del Ter i del Llobregat), i que cap al 2045, d'aquí 29 anys, caldria incrementar aquestes "aportacions externes" fins a 189 Hm³ a l'any.

El més sorprenent és que per satisfer aquestes previsions extraordinàries de demanda de major increment de recursos hídrics pel sistema Ter-Llobregat, el PGDCFC proposa "traslladar" al Plan Hidrológico Nacional la solució de l'origen de l'aportació complementària i el seu finançament. És a dir, demanar que l'augment del recurs vingui de les conques externes al districte fluvial de Catalunya, i l'única conca fluvial propera, capaç de subministrar aquest cabal, és la del Ebre o el Roïna (un transvasament que reiteradament ha estat proposat pel govern de CIU).

A això s'ha d'afegir unes dades preocupants: des del 2011 fins el 2015, i en especial coincidint amb la privatització de la gestió d'Aigües Ter-Llobregat, s'ha alterat l'ordre de prioritats de les fonts d'aportació de recursos pels consums no agrícoles al sistema Ter-Llobregat, és a dir principalment cap a Barcelona i el seu entorn metropolità, incomplint les previsions del Pla de Gestió de les conques internes de Catalunya 2010-2015. Així, les dessaladores (plantes ITAM) del Prat de Llobregat -amb capacitat per aportar 60 Hm³ a l'any- i la de Tordera -amb capacitat d'aportar altres 20 Hm³ a l'any- només han aportat entre 13 i 23 Hm³ a l'any, mentre que del Ter s'han extret cabals d'entre 153 i 206 Hm³ cada any i del Llobregat d'entre 155 i 195 Hm³. Alhora s'ha descuidat totalment, fins i tot abandonat, la política de recuperació i reutilització de l'aigua procedent del sistema de depuració terciària (d'alta qualitat) de la planta del Prat, i en canvi s'han continuat mantenint les extraccions d'aigua dels pous de Cornellà, del Besòs i de la Tordera, entre 37 i 39 Hm³ cada any, quan és sabut que els aqüífers de la conca del Llobregat estan sobreexplotats i han patit episodis de contaminació. A les mesures antitransvassistes cal afegir una nova planta a Cubelles, que podria aportar fins a 60 Hm³ més a l'any, unida a la recuperació de cabals procedents de sistemes terciaris de depuració, i a la continuació en les polítiques d'estalvi i l'eficiència en la distribució i consum d'aigua, tant per usos domèstics com agrícoles i industrials.

Aquestes dades derivades d'una política poc sostenibilista del govern de CIU han dut com a conseqüència l'incompliment sistemàtic del "Compromís del Ter", reclamat pels ajuntaments i entitats civils de les comarques gironines, i aprovat pel govern d'esquerres de la Generalitat que es comprometia a garantir un cabal de manteniment ordinari de 4,8 m³/s desembassats al Pasteral. Aquest compromís suposava reduir el transvasament d'aigua del Ter a la regió metropolitana de Barcelona fins als 115 Hm³/ l'any 2015, quan en realitat, com hem vist, encara s'estan transvasant d'entre 163 a 200 Hm³/any.

En definitiva, si es complissin els plans de gestió, de recuperació, estalvi i eficiència en l'ús de l'aigua així com els plans d'inversió que va deixar dissenyats i aprovats pel govern d'esquerres en el període 2004-2010, ara no caldria recuperar el debat i incloure les previsions de recursos extres més enllà de les conques internes mitjançant transvasaments d'aigua del Ebre o del Roine

Davant l'amenaça que suposa aquest nou Pla hidrològic de conca per al futur socioeconòmic i mediambiental del tram final del riu Ebre, el delta de l'Ebre i els seus pobles, i la incertesa del nou Pla de Gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya 2016-2021 (PGDCFC) respecte el propi riu Ebre i el sistema Ter-Llobregat el Grup municipal de Badia en Comú de l'Ajuntament de Badia del

Vallès proposa al Ple l'adopció dels següents:

ACORDS

1. Manifestar al Govern de l'Estat espanyol el rebuig de l'Ajuntament de Badia del Vallès a l'aprovació definitiva del Pla Hidrològic de la Conca de l'Ebre que va tenir lloc en Consell de Ministres el passat 8 de gener de 2016.
2. Donar suport a les accions, iniciatives i mobilitzacions socials que es facin contra el Pla hidrològic de la conca de l'Ebre.
3. Donar suport a les accions que el Govern de Catalunya, els ajuntaments, així com altres institucions i entitats socials, presentin davant la Comissió Europea i altres organismes de caràcter estatal i internacional amb l'objectiu de defensar els cabals ecològics aprovats per la Comissió per la Sostenibilitat de les Terres de l'Ebre.
4. Demanar a la Comissió de Medi Ambient europea que vetlli per l'adequació i el compliment del Pla Hidrològic de Conca de l'Ebre a les directives europees d'Aigua, Aus i Hàbitats.
5. Revisar el Pla de Gestió de Districte de conca fluvial de Catalunya 2016-2021 i garantir l'abastament de totes les poblacions prioritzant l'ús eficient, l'estalvi i els recursos hídrics de cada conca. Per tant, a no executar cap nou transvasament i a implementar un calendari de retorn pel cabal del Ter, donant compliment al Pacte del Ter i preveient la substitució progressiva dels cabals transvasats gràcies a les aportacions dels nous recursos disponibles en el marc del Pla estratègic de disponibilitat dels recursos hídrics en l'àmbit ATLL que preveu l'adequada utilització de les diverses fonts de subministrament i la millor gestió de les masses d'aigua tal com demana la moció sobre la gestió de l'aigua aprovada al Parlament de Catalunya de 30 d'abril de 2015.
6. Promoure la redacció de plans de recursos hídrics alternatius que promoguin fonts de subministrament diferents, contemplant la utilització de l'aigua de la pluja, entre d'altres.
7. Implementar polítiques transversals d'adaptació als impactes del canvi climàtic que apunten a una major sequera i una concentració dels episodis de pluja i la seva afectació tant al previsible augment de la demanda com a la millora de les capacitats del sanejament i el drenatge urbà i la capacitat d'emmagatzematge d'aigua de pluja.

Des de la dimensió de la governança de l'aigua cal dir que la participació ciutadana, la transparència i la rendició de comptes en la gestió de l'aigua són claus no només per a garantir-ne una gestió més sostenible i propera a les sensibilitats del territori, sinó també per a la

construcció d'una societat més democràtica i amb una ciutadania apoderada que exerceix els seus drets i deures, partint de la visió de l'aigua com a bé comú

8. Endegar el procés per al Pacte nacional de l'aigua amb una posada en comú entre el conjunt de la societat i les administracions relativa a les polítiques de gestió del cicle integral de l'aigua i les conques fluvials de Catalunya, tal com demana la moció sobre la gestió de l'aigua aprovada al Parlament de Catalunya de 30 d'abril de 2015.
9. Impulsar el procés per a convertir l'Agència Catalana de l'Aigua en l'òrgan regulador del control públic del cicle integral de l'aigua a totes les conques fluvials de Catalunya.
10. Comunicar aquest acord al president de la Generalitat de Catalunya, a la Conselleria de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, a la conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, als grups polítics del Parlament de Catalunya, al Govern espanyol, a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i a la Plataforma en Defensa de l'Ebre i a la Plataforma Aigua és Vida

Grup Municipal Badia en Comú

Badia del Vallès, 3 de febrer de 2016